

deník

BYDLENÍ

TÉMA

OKNO DÁVÁ
DOMU TVÁŘ

ZAHRADA

SVÁTEK
OTEVŘENÝCH
ZAHRAD

NÁVŠTĚVA

Solitér
v oblacích

ČERVEN 2025

SOLITÉR V OBLACÍCH

Při pohledu na tenhle rodinný dům máte pocit, že se vznáší v oblacích. Díky důmyslnému zasazení do svažitého terénu vystupuje sloupce podepřená obytná část nad úroveň pozemku a obyvatelé si mohou dopřávat ničím nerušené výhledy z výšky na okolní krajinu téměř z každé místnosti. A to není všechno. Rodině slouží vnitřní atrium i zahrada s krytým posezením.

Parcela ve svahu představovala výjimečné místo, neboť z vrcholu kopce nabízí krásné výhledy. Majitelé se zároveň mohou těšit z klidné lokality, k níž nedoléhá ruch malého středočeského města v bezprostřední blízkosti. Architektům Janě a Miroslavu Stachovým z ateliéru boq architekti, které investoři přizvali ke spolupráci, se podařilo rodinný dům zasadit do krajiny citlivě, s respektem vůči okolí. Na svou velkorysou rozlohu přesahující dvě stě metrů čtverečních zastavěné plochy nepůsobí staticky, ale díky rafinovanému tvarovému řešení naopak elegantně a lehce. Jako by se vznášel v oblacích díky sloupům, které podepírají obytnou část.

Majitelé si přáli „otevřený“ dům, který nabízí z každého okna skvělý výhled, a bohaté prosklení stěn jim přání beze zbytku plní. Těšit se krásou okolní krajiny mohou obyvatelé domu téměř z každé místnosti. Součástí zadání investorů bylo i zachování maximální míry soukromí, proto architekti přišli s dalším netradič-

ním řešením. Intimní prostor chráněný před zraky sousedů vytváří vnitřní atrium. Při jeho situování se zaměřili hlavně na část směrem k veřejné komunikaci, u vstupu z příjezdové cesty. Když půjdete po ulici, nenápadné stavby si možná ani nevšimnete. Jen bílá fasáda, jednoduché linie, žádná zbytečná okázalost, střídá hmota s rovnou střechou a otevřený průjezd do parkovacího stání, který končí plnou stěnou. Na něj navazuje uzavřená hmota venkovního skladu, která svým tvarem →

Atrium s dotykem japonské estetiky působí klidně a harmonicky díky kombinaci bílých oblázků, mezi nimiž se proplétají rostliny, keře a stromky. Nechybí ani vodní prvek.

naopak kopíruje otevřený průhled do atria. „Vytváří to jakési nárazníkové pásmo – ačkoli je velmi otevřené, jeho hlavní funkcí je ochránit obyvatele domu před průhledy z ulice,“ vysvětluje Jana Stachová. Díky promyšlené práci s hmotou stavby si mohli architekti dovolit otevřít směrem do atria bez obav z narušení soukromí i koupelny.

Atrium s dotykem japonské estetiky působí klidně a harmonicky díky kombinaci bílých oblázků, mezi nimiž se prolétají rostliny, keře a stromky. Nechybí ani vodní prvek. „Na začátku byla idea vody, která cirkuluje v rámci celého domu. Z vodní plochy v horní části atria prochází až do jezírka ve spodní části zahrady pod domem,“ vysvětluje Miroslav Stach. „Ačkoli oba okruhy fungují nezávisle na sobě, zachovali jsme iluzi vody protékající skrz oba venkovní prostory.“

HRA S KONTRASTY

Z atria je patrné, že jednotlivé hmoty stavby propojují pohledově přiznané ocelové nosníky, které nad průchodem mezi garáží a hlavním vchodem do domu vytvářejí konstrukci s příčnými dřevěnými žebry. Vizualně podobný prvek se pak opakuje za parkovacím stánem, kde ve svislém provedení atrium ohraničuje.

Za vchodovými dveřmi se otevírá chodba, která svým materiálovým a barevným provedením udává ladění celého interiéru. Tmavé dřevěné tóny střídají světlou sěrku za doprovodu bílých a černých zařizovacích předmětů a doplňků. S kontrastní hrou s barvami architekti pracovali v rámci vymezení soukromého a společenského prostoru v celém domě. „Ve společenské zóně domu jsme na podlaze využili světlou sěrku. Naopak v chodbě u soukromých prostor jsme použili dřevo v tmavém dekoru, a to nejen na podlaze, ale i na stěnách. Díky tomu jsme dosáhli rozdílné estetiky s větší intimitou,“ vysvětluje Jana Stachová.

Centrální obytná místnost se velkoformátovými okny otevírá do okolní přírody i do atria, v případě potřeby je však možné zajistit soukromí zatažením závěsů či žaluzií. Obývací částí dominuje do stěny zabudované akvárium. Kuchyňská vestavěná sestava bez úchytek je vyvedena v tmavém dřevodekoru, ostrůvek s bílými nábytkovými dvířky zase doplňuje černá pracovní deska s varnou deskou. Masivní dřevěná deska jídelního stolu levituje stejně jako celý dům, protože ji podírá skoro neviditelná tabule z kaleného skla a doplňuje šest černých židlí, které na první pohled vzdorují gravitaci. K další cestě interiérem vyzývá podlahový přechod ze sěrky na tmavou dřevěnou plochu vedoucí do druhé chodby k soukromým pokojům. Na jejím počátku se přes skleněné stěny po levé straně

otevřít pohled do atria a po pravé do zahrady, s přístupem na pochozí můstek z vrstveného kaleného skla. Své pokoje mají odrostlejší děti, nechybí koupelny a technické místnosti. Chodbu uzavírají bílé dveře vedoucí do ložnice majitelů, která je vybavená volně stojící vanou u okna. Ložnici doplňuje šatna a koupelna se sprchou a toaletou, v níž podlahová sěrka přechází i na stěnu.

KOUPACÍ JEZÍRKO

Pro odpočinek obyvatelům domu slouží nejen wellness zóna přístupná přímo z domu, ale také zahrada s krytým venkovním posezením, přirozeně navazující na interié. Do zelené oázy vede klikatá venkovní dlážděná cesta, přístup umožňuje také schodiště z vnitřního atria. Samotná zahrada je vizuálně tvořena dvěma částmi. První začíná přímo

pod schody, míří na molo se schůdky a koupacím jezírkem, v něm žijí japonští koi kapři a želvy. Aktivní zóna zahrady pak navazuje na druhou část – travnatou, doplněnou rostlinami, keříky a okrasnými travinami.

Architekti Stachovi přirozeně a samozřejmě spojili funkčnost se smyslem pro detail a kompozici. Každý prvek domu má své opodstatnění – od rafinovaného tvarového řešení až po zkušnou práci s výhledy a přirozeným světlem. Důležitou roli zároveň jistě sehrál fakt, že investoři patří k oboru a dokázali při zadání projektu jasně definovat body, které pro ně byly důležité. „Díky tomu jsme velmi dobře pochopili jejich přání. Hlavní koncept stavby, který vycházel z naší dílny, byl majiteli odsouhlasen téměř okamžitě. Do návrhu jsme pouze postupně zanášeli jejich drobné připomínky,“ uzavírá Miroslav Stach. •

ATELIÉR BOQ ARCHITEKTI

Jana a Miroslav Stachovi začali spolupracovat již během studia na Fakultě architektury ČVUT. Ateliér boq architekti založili koncem roku 2014. Pozornost věnují zejména rezidenčnímu bydlení – jejich tvorba řeší širokou škálu projektů, od interiérů malých bytů přes individuální rodinné domy až po obytné lokality a bytové domy –, ale i veřejnému prostoru. „Všechny naše projekty mají jeden hlavní cíl – vytvořit prostor, ve kterém se bude dobře dýchat. K tomu směřujeme svou invenci a kreativitu a díky svým zkušenostem se přitom nebojíme ohýbat zavedená pravidla. Vždy ale s respektem k místu, historii a kontextu stavby, a především k potřebám a možnostem klienta. Každé řešení je jedinečné, každá cesta se musí nově proslapat,“ popisují svůj přístup manželé Stachovi. Za své realizace získali spoustu ocenění, například Českou cenu za architekturu za řešení Technologického dvora v Českých Budějovicích. V loňském roce manželé Stachovi uvedli na trh jedinečný policový systém do koupelen, který lze na skleněnou zástěnu sprchového koutu uchytit pomocí magnetů bez vrtání. Polička be_myshelf je zároveň vlnkovou lodí nové designové značky haptic.